

BULETINUL AGRICOL

AL CAMEREI DE AGRICULTURĂ A JUDEȚULUI ARAD

STRADA GH. POPA No. 4.

Apare la 1 și 15 a lunii.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Gh. Popa No. 4.
Patru Domenii

Redactor responsabil:
Ing. Agr. Insp. NICOLAE POPESCU
Secretarul Camerei de Agricultură

Abonamente:
Pentru județul Arad pe un an Lei 50.—
Pentru alte județe pe un an „ 200.—

CUPRINSUL:

	Pag.		Pag.
1. Secerișul negru al anului 1932	1	8. Curs practic de altoit	11
2. Ce trebuie să știe fiecare agricultor despre pu- terea de încolțire a grânelor	3	9. Apel către toți agricultorii cari au sămânță de grâu de vânzare	11
3. Arătura de miriște	4	10. Taxe zootehnice (La Reședință	11
4. Fluturile alb	5	11. Apel către toți agricultorii prod. de lucernă	11
5. Curs de perfecționare pentru stupari	7	12. Apel către propr. de mașini de treerat	12
6. Roitul natural și provocat (artificial)	9	13. Publicație pentru vânzare de mazărice	12
7. Alegerea senatorului Camerelor de Agricultură 11		14. Publicațiune, Aviz, etc.	12
		15. Tabloul prețurilor	13

Secerișul negru al anului 1932.

Iarna prelungită până în luna Aprilie, inundarea terenurilor însemnate și, timpurile anormale din anul crt. au reținut foarte mult semănăturile dela dezvoltarea lor obicinuită, astfel că pe când în 1931 secerișul s-a început în zilele de 23 Iunie, în anul acesta abea după 8 Iulie am putut băga coasa în holdă, deci cu o întârziere de circa 15 zile.

Inamicul cel mai dărz al grâului, rugina, care este cu atât mai periculoasă cu cât bobul grâului e mai crud, în anul acesta a avut prilejul cel mai favorabil posibil de a distruge boabele în spice, întârziate în coacere.

Dar nu ne-a fost îndeajuns din năcazul acesta ci, după rugină parcă în ajutor au venit și căldurile mari fără nici un vântuleț, care ne-a opărit și strâns și boabele ce au scăpat de rugină.

Din 4 Iulie am cutreera din partea Came-
rei județul întreg, pentru a constata rezultatul

obținut cu grânele selecționate date de Came-
ră și, pentru a constata peste tot starea se-
mănăturilor de grâu. Sunt agricultor diplomat,
cu o practică de 28 ani, însă o astfel de ba-
tere de Dumnezeu încă nu am văzut, dar nu
au văzut-o nici cei mulți bătrâni cu care am
avut ocaziunea să vorbesc în decursul drumu-
lui. Rugina a atacat întreaga semănătură de
grâu a județului, nimicind cea mai mare parte
din ea. S-a constatat în general că semănātu-
rile timpurii cu spic alb au rezistat mai mult
ruginei, iar cele târziu însemnate și cele cu
spic roșu, care peste tot se coc mai târziu au
fost prinse de rugină și călduri în starea lor
verde, suferind mai mult. S-a constatat mai de-
parte că acolo unde grâul s-a tăiat după sfa-
turile primite în buletinul ultim al Camerei, a-
decă în timpul când era cu bobul vârtos, aco-
lo au avut o pagubă relativ mai mică. Invăță-
tura ar fi: „Seamănă grâul timpuriu, folosește

soi de grâu cu spic alb, timpuriu la coacere și, fă secerișul la timpul cel mai potrivit, adică când bobul este vârtos”.

La examinările făcute în județ s-a dovedit total rezistent contra ruginii grâul Bankut 1201 introdus după o cercetare îndelungată de subsemnatul pentru regiunea I. Arad și din care vom avea în anul acesta pentru distribuie 100—150 vagoane din stățiunile de înmulțire.

Ni s-au prezentat din acest grâu deja probe, care la cântărire au avut o greutate de 80—82 kgr. iar examinările din laborator au constatat cel mai bun gluten cantitativ și calitativ dintre toate soiurile.

Asemenea a dat rezultate bune grâului selecționat de harnicul și priceputul nostru agricultor Dr. Konopi din Odvoș și anume grâul Odvos No. 241.— Din acest soi sperăm că vom avea anul acesta pentru distribuie cca. 20 vagoane.

Pentru a fi cunoscut și de forurile noastre cele constatate cu ocaziunea cutreerării județului, cu data de 5 Iunie a. c. am comunicat Ministerului de Agricultură și Domenii sta-

rea lanurilor de grâu. La fel am înaintat un raport cu data de 13 Iulie a. c. prin care am descris pe larg situația recoltei din acest județ și în urmă am înaintat un raport detaliat în aceasta privință și cu data de 19 Iulie, atât către Ministerul de Agricultură și Domenii cât și către Uniunea Camerelor de Agricultură ai cărui conținut este după cum urmează:

No. 2818/1932.

D sale D-lui

*Președintele al Uniunii Camerelor de Agricult.
București*

La circulara Dvs. No. 65 din 5 Iulie a. c. avem onoare a Vă comunica că din partea Camerei dela data de 4 Iulie s-au examinat toate culturile de grâu atât cele provenite din semânță ameliorată, distribuită de Cameră cât și cele locale, cercetându-le la fața locului și adunând probe din lanuri, pentru examinarea glutenului.

Singurele soiuri rezistente la rugină au dovedit a fi „Bankut 1201” introdus de Cameră și „Odvoș 241” dintre cari primul chiar și în acest an are o greutate de 79—82 kgr. per Hl. Glutenul grânelor examinate până în prezent este calitativ bun.

În baza acestora, situația se prezintă după cum urmează:

a) Suprafața totală a culturii grâului în județ 120.000. Ha

b) Suprafața atacată de rugină 96%.

c) Cantitatea probabilă de grâu ce se va obține la Ha.

în kgr 350. kgr.

d) Cantitatea de grâu de care avem nevoie pentru semănat

și pentru consum în județ 8050. vagoane

Calculul nostru se bazează pe următoarele

Avem însemănat 120.000 Ha. á 350 kgr 4.200. vagoane

Disponibil la agricultori la mori la comercianți, din recolta veche 600. „

Total 4.800. vag.

Avem nevoie pentru însemnarea alor 100.000 Ha. á 175 kgr. . 1.750. vag.

Avem nevoie pentru consumul intern 420.000 suflete

á 150 kgr. anual 6.300. „

Total 8.050. vagoane

Disponem de . . . 4.800. „

Neacoperit . . . 3.250. vagoane

Ce privește tablourile indicate de Dvs. observăm că am lansat un apel către toți agricultorii și primăriile comunale din județ, rugându-le să ne înalteze situația tuturor grânelor acceptabile pentru însemnare, dat fiindcă avem regiuni întregi de aprovizionat unde grâul recoltat este impropriu pentru însemnare.

Totodată Vă rugăm să binevoiți a interveni la Ministerul de Agricultură ca luând în considerare catastrofa mare în care ne aflăm în interesul însemnărilor de toamnă să afle vre-un remediu corespunzător pentru a să obținem reducere de transport pe C. F. R. în baza certificatului dela Cameră pentru grâul de se-

mânță.

Data fiind catastrofa fără seamăn în care am ajuns, și având inundațiile cari au acoperit peste 50.000 Ha. arabil în drimăvara anului crt. va avea și județul nostru nevoie de o cantitate oarecare cam considerabilă de semânță și grâu pentru hrană pentru acoperirea cererilor ce ne vor sosi din toate regiunile județului.

Primiți Vă rugăm Domnule Președinte, asigurarea deosebitei noastre stime și considerațiune ce Vă păstrăm:

Președinte:
(ss) N. Popescu.

Secretar:
(ss) D. Crișan.

Din cele publicate constatăm cu părere de rău că în loc să avem ca în alți ani mii de vagoane de exportat vom fi constrânși și noi a-ne aproviziona cu cantitate considerabilă de grâu din alte județe.

Vom fi nevoiți a folosi pentru semânță boabe care în alți ani ar fi folosit numai agricultorii cei mai slabi din comună, iar nevoia de pâine vom fi constrânși a o completa cu mălai.

Trebue să lămuresc și cu aceasta ocaziune unele păreri greșite auzite prin județ că, grăul din anul trecut și grăul pălit din anul acesta nu încolțește. Incolțesc ambele, și că în ce măsură, depinde întotdeauna dela starea sănătății boabelor. Cum trebue să se examineze capacitate de încolțire, se publică în alt capitol al Buletinului. Un lucru însă foarte important este că; dela semânță de o calitate inferioară nu poți aștepta rezultat satisfăcător numai dacă se va face semănătura timpuriu și, în pământ bine pregătit, căci bobul grăului strâns conține numai o cantitate redusă de nutreant pentru firul răsărit care astfel este avizat mai timpuriu la hrana pământului.

Din cele descrise reese clar necazul nemai-pomenit al agricultorilor județului nostru, din asemenea cauză suferă la fel și județele în jurul nostru și după informațiunile primite o parte a județelor din vechiul regat.

Între astfel de împrejurări, de un export de grâu nu va putea fi vorba. Să ne bucurăm dacă ne putem acoperi din recolta anului nevoile populației.

Imi țin de datorință să atrag atențiunea tuturor celor nefericiți, cari nu au nici chiar semânța necesară din recolta lor, ca să nu lege mari speranțe că Statul, Județul, Camera de Agricultură le vor putea veni în ajutor în așa fel ca să primească grăul pe așteptare, plătitibil pe anul viitor. Între împrejurările finan-

ciare grele de azi nu cred că nici Statul — pe lângă cea mai mare bunăvoință — nu va avea puțința de a ajuta pe toți cei lipsiți, iar dacă nu pot fi toți lipsiții ajutați, atunci mai bine să sufere toți deopotrivă că toți sunt cetățeni credincioși ai Statului.

Cam ra de Agricultură va putea continua numai acțiunile ei fixate și anume să distribue semânță selecționată potrivit regiunilor cu preț favorabil suportând diferența de preț și transportul din al ei, semânța fiind câmpărată pe bani gata, va fi predată agricultorului tot cu bani gata. Veniturile Camerei cari de altcum incurg foarte anevoe sunt prea reduse pentru ca să se poată ocupa cu ideea de a finanța acțiunea aceasta de salvare. Dacă ar fi vorba ca în anul 1927, de 18—20 vagoane, când am dat grâu selecționat cu preț redus pe un an așteptare, fără dobândă, ar fi chesliunea rezolvabilă. Dar când este vorba ca azi de sute de vagoane ar fi o crimă a trezi speranță zădarnică în bieții oameni că pot aștepta un ajutor corespunzător catastrofei.

Roag astfel pe toți agricultorii să se îngrijească din puterile lor proprii, în primul rând de semânța necesară, curețind bine grăul inferior recoltat și grăul din anul 1931. sau să-și procure semânță selecționată dela Cameră.

Ce privește alimentarea, ploile ce cad în zilele aceste ne dau nădejde că vom avea în cea mai mare parte a județului o recoltă bunăsoară de porumb, cu care vom putea acoperi lipsurile alimentației.

Am speranță că rândurile scrise sunt înțelese de agricultorii mari și mici, am vorbit ca totdeauna deschis și drept conform principiilor mele. „Nu făgădui, ci spune numai ceea ce îți este posibil a îndeplini, mai bine făgăduiește mai puțin și fă mai mult“.

Ing. Agr. N. Popescu.

Ce trebue să știe fiecare agricultor despre puterea de încolțire a grânelor.

Anul acesta rugina și căldura bruscă au compromis recolta de grâu. Peste tot boabele au rămas mici și sbârcite, producția fiind mult scăzută față de anii trecuți. Se pare însă că răul nu se oprește aci deoarece se pun tot mai multe greutatea agricultorului printre cari și aceea de a semăna boabe cari în alți ani au fost semănite numai de către cei slabi.

Cum, siliți de împrejurări anul acesta suntem obligați a semăna acest grâu și știind că semânța are un rol hotărâtor asupra rodului, o atenție deosebită trebue să dăm examinării sănătății boabelor, stare care se poate cunoaște ușor după puterea de încolțire.

Dar pentru a spulbera credința greșită a unora că adecă grăul din anul trecut și cel

pălit nu încolțesc spunem că încolțesc amândouă. În ce măsură însă, depinde de aceasta stare de sănătate pe care fiecare o poate încerca și iată cum:

Se ia un vas (blid) în care se pune un strat de nisip gros de 3 cm. (În lipsă de nisip se poate folosi și pământ bine mărunțit.) În acest vas se pun 100 (unasută) boabe de grâu împrăștiate, acoperite cu un strat foarte subțire de nisip sau pământ bine udat. Totul se pune la un loc mai ferit unde stă 8 zile. În toată această vreme avem grije ca stratul de nisip sau pământ să nu se usuce, stropindu-l cu apă din timp în timp.

După 8 zile numărăm firele ieșite.

În împrejurări normale dintr-o sămânță bună răsar 96—98 fire. Excepțional pentru anul acesta dacă numărul firelor răsărite nu-i mai mic de 80 însemnează că sămânța se poate semăna. Cu cât numărul firelor răsărite se va apropia mai mult de 100 cu atât va trebui o cantitate de sămânță mai mică. Dimpotrivă cu cât acest număr se va apropia mai tare de 80 cu atât va trebui sămânță mai multă.

Dat fiindcă grăul păstrat în condițiuni normale își păstrează bine însușirea de a încolți chiar mulți ani, se recomandă ca cei ce dispun de cantități mai mari din anii trecuți să le sămene, căci boabele fiind bine dezvoltate sunt mai bine înzestrate de a rezista influențelor vătămătoare.

Dar ca să nu ne înșelăm în rezultat semănând semințe cari eventual au fost rău păstrate sau mâncate de gărgăriță trebuie să facem necondiționat proba germinației. Rezultatul obținut ne va clarifica îndăjuns putând semăna fără risc grăul ce a încolțit, având un indiciu sigur că a fost bine păstrat.

Mai mult chiar agricultorul conștient e dator să facă această încercare pentru a putea ști ce cantitate de grâu trebuie să sămene.

Aceste fiind cele ce trebuie să se știe despre puterea de încolțire a grânelor, nu putem stărui îndăjuns ca agricultorii să facă aceasta probă pentru a ști ce sămânță au și nu eventual pacostea din anul acesta să se întindă și asupra anului viitor.

Victor Frâncu
st.d. stogiar

Arătura de miriște

Prin arătura de miriște urmărim mai multe scopuri. Unul este acela, ca prin spargerea miriștei să împiedecăm uscarea completă a terenurilor noastre în căldurile mari din timpul verii.

Dacă spargem miriștea, distrugem capilaritatea pământului și prin aceasta oprim urcarea umezelii din straturile mai adânci ale pământului în straturile de la suprafață de unde ar evapora apoi cu ușurință.

Fiecare agricultor a observat faptul, că ori câtă arșiță ar fi în timpul seceratului, în pământ tot se mai găsește atâta umezeală, ca să prindă în el plugul și să obțină o arătură fragedă. Cu arătura de miriște așadar nici odată nu trebuie să așteptăm până după transportarea crucilor, ci printre cruci imediat după seceră să arăm, iar locul crucilor să-l arăm imediat după transportarea lor, căci în caz contrar, pământul se va putea usca într-atâta, că nu-l vom mai putea lucra până după o ploaie bună. În clima noastră, care are mare înclinație spre secetă, nu e permis să așteptăm după ploaie, pentru că dacă ploile de toamnă vor începe mai târziu, decât epoca în care ar trebui să sămănăm, agricultorul va întârzia cu însămânțarea, care va avea o acțiune nefavorabilă asupra recoltei, iar dacă va sămăna într-o arătură bulgăroasă, nu va avea de aceasta nici un folos.

Arătura de miriște se poate face de către orice agricultor la timp, pentru că cerealele așezate în cruci

trebuesc a sta afară pe pământ cel puțin o săptămână pentru uscare înainte de ale transporta la mașina de treerat sau a le clădi în stoguri. Iar timpul acesta e suficient pentru a putea isprăvi arătura de miriște fără nici o piedică.

Acțiunea de reținerea umidității prin spargerea miriștei atunci se poate observa mai bine, dacă miriștea spartă după câteva săptămâni o arăm din nou, ori cât de secetoasă ar fi fost vara, cu ocaziunea arăturii din nou a miriștei sparte, dacă conducem plugul mai adânc, obținem o brazdă curgătoare și bine fărâmișată, până când miriștea nespartă, sau eventual chiar locurile crăcilor lăsate nearate nici nu primesc plugul, iar dacă forțăm cu plugul arătura pe astfel de locuri, nu întorcem decât bulgări.

Un alt scop pe care-l urmărim prin arătura de miriște este curățirea pământurilor noastre de burueni.

Sămânța celor mai multe burueni ce se dezvoltă prin sămănăturile noastre ajung la maturitate încă înainte de seceră și pe când cerealele ajung la secerat sămânța buruenilor s-a scuturat deja. Dacă am arat miriștea superficial, și prin aceasta am asigurat reținerea apei, sămânțele de burueni în majoritatea lor și au început germinația, au răsărit, dar acestea nu mai pot produce sămânță, pentru că în decursul celorlalte munci agricole, încă înainte de a fructifica se prăpădesc.

Cu privire la cele spuse arătura de miriște trebuie făcută superficial.

E de recomandat, ca miriștea spartă s'o grăpăm imediat.

De obicei se ară miriștea mai adânc, dacă odată cu aceasta voim a întoarce sub brazdă și gunoiul răspândit pe miriște, sau dacă în miriște voim a sămăna a doua oară plantele de nutreț ca mohor, meu, porumb furajer etc.

În regiunile secetoase, în pământurile grele se folosește arătura de miriște mai adâncă nu numai pentru aceea, ca pe un astfel de pământ să-l străbată cât mai bine aerul și razele solare, ci și de aceea, pentru că în secetă sub arătura miriștei superficiale, astfel de pământ greu nu se coace până la o mai mare adâncime și dacă nu cade ploaie nu putem ara mai adânc nici pentru însămânțările de toamnă, decât numai la aceiași adâncime, la care s'a făcut și spargerea miriștei.

Dacă neglijăm spargerea miriștei, pământul foarte repede se uscă: pământurile grele se întăresc în așa măsură în timpul secetei că dacă nu primește o ploaie bună nici nu ne putem băga cu plugul în el. Într'un astfel de pământ uscat și întărit a încetat orice viață, activitatea pământului și descompunerea materiilor nutritive ce se găsesc în el. Pământul tare nu-i capabil se acumuleze în el nici puțina ploaie din timpul verii, ba chiar și ce a reținut se pierde repede prin evaporație, pentru că capilaritatea pământului nu amestecă-o prin arătura de miriște, din cauza căreia și umiditatea din păturile de pământ mai adânc ajunge la suprafață.

Cu cât o regiune e mai secetoasă, cu atât e mai necesară arătura de miriște, pentru că mai ales în regiunile secetoase e mare nevoie, ca să formăm la suprafața pământului un strat bine fărâmiț și prin aceasta să favorizăm atât coacerea pământului, cât și mărunțirea stratului de pământ de deșubt.

Dacă nu facem arătura de miriște, obvin mai departe și alte pagube, pentru că în miriștea neîntoarsă se sporesc cei mai mari dușmani ai agriculturii, animalele și insectele vătămătoare. Dacă nu întoarcem miriștea, favorizăm dezvoltarea diferitelor boli cryptogamice ale plantelor, al căror germen se găsește în pământ.

Așadar agricultorul, care nu ară miriștea, nu se va scăpa nici când de burueni, dușmanii animali și

boalele cryptogamice ale plantelor și nici odată nu va avea sămănături curate și sănătoase.

În multe locuri pentru aceea se lasă miriștea, ca animalele să aibe pășune. Acei agricultori însă, cari forțază pășunatul miriștei nu se gândesc că pășunea de miriște e o pășune foarte scumpă, pentru că plantele cereale sau prășitoare, cari ajung într'un astfel de pământ, unde miriștea nu a fost spartă, vor da o recoltă cu mult mai mică, decât atunci dacă le-am fi însămânțat într'un pământ bine prelucrat, adică de mai multe ori arat și corespunzător mărunțit.

Dacă nu avem pășune îndestulitoare, să nu folosim nici odată miriștea de pășune. Ci o parte din pământ să-l cultivăm cu plante de nutreț. Astfel vom putea nutri animalele noastre mai bine, decât s'ar nutri cu pășunea de mică valoare a miriștei. Să nu credem, că dacă nu se pășunează miriștea și pe o parte a pământului nostru cultivăm plante de nutreț, producțiunea de cereale va fi mai mică decât înainte.

Dacă cultivăm mai ales plante de nutreț, ca diferite soiuri de trifoi, lucernă, sau alte plante leguminoase, ca mazăre, mazărice de primăvară și de toamnă etc. pe o parte a pământului nostru, aceste toate nu numai că îmbunătățesc și îngrășă pământul, dar procură și mult nutreț hrănitor. Putem alimenta mai bine și ține un număr mai mare de animale, dela care se obține o cantitate mai mare de gunoi pentru îngrășarea pământului. În cazul acesta partea din pământul nostru rămas pentru cultura cerealelor, necondiționat va produce mai mult, decât recolta obținută de pe întreg pământul, când din cauza pășunatului nu am întors miriștea.

Cu arătura de miriște lucrările pământului din timpul verii nu s-au terminat, pentru că nu e permis a lăsa nelucrată miriștea întoarsă până în toamnă. Dacă după vre-o ploaie pătura de pământ dela suprafață s-a îndesat, a prins scoarță sau e plină de burueni, miriștea spartă trebuie lucrată din nou. Nu e necesar ca pământul să-l arăm încontinuu, pentru că de multe ori e suficient, dacă printr-o grăpare făcută la timp mărunțim pătura de pământ dela suprafață, prin care în același timp scoatem și buruienile ușor fixate în pământ.

(Din publicațiunea No. 9)

Fluturile alb dușmanul cel mai dârz al pomiculturei.

Omizile sure-negrii, cari în urma nebăgării de seamă a pomiculturilor au nimicit în finuturi întregi ale județului rodul de poame: sunt omizile »fluturului alb«.

În luna trecută în unele părți ale județului

s'au văzut plutind în aer atâția fluturi albi cu ștrafuri negre pe aripi, de îți părea că ninge. Fluturii aceștia în luna Iunie și-au depus ouăle lor galbene în grămaduțe pe frunzele pomilor din care rees micile omizi.

Frunzele aceste din pomi se cunosc foarte ușor fiindcă au o culoare mai palidă albă. Când privim un pom, după frunzele aceste albă putem vedea în ce măsură vor fi atacați pomii noștri fructiferi în primăvara proxima.

Intreb pomicultorii:

Încă și acuma tot mai au multe parale de pierdut?

Le merge și acum tot prea bine în gospodăriile lor de își permit și pe mai departe neglijența din trecut în aceasta privință, lăsând deja de al 2-lea an încoace ca inamicul acesta vrășmaș înmulțit să le nimicească văzând cu ochii rodul scump de poame?

Un sfat.

Pentru aceia cari în zilele acestea grele se gândesc la binele familiei și a copiilor lor:

Strângeți de acum frunzele albă pline de omizi, de pe ramurile pomilor, însă nu pentru a-le arunca în mijlocul uliței în drum ci, pentru a-le arde în foc, iar toamna târziu adunați din pomi și frunzele sucite rămase atârinate de ramuri cu un fir mătăsos ca paianjenul în care stau adăpostite omizile până în primăvara viitoare.

Apărarea nu cere bani ci numai muncă, care se poate ușor executa cu ajutorul copiilor, cu care este alduit har Domnului fiecare pomicultor.

În legătură cu aceasta am aflat de bine să dăm publicității două cazuri, foarte laudabile cari merită toată atențiunea în aceasta privință și, cari pot servi multora de model, dovedind că totuși se află oameni vrednici, intelectuali, cari se ocupă în afară de actele lor oficiale și de îndreptarea spre bine a stărilor consătenilor lor.

Mai jos publicăm adresa ce ne-a sosit dela colaboratorul nostru însuflețit și vrednic dl Ioan Hărduți notar din Pleșcuța, care înțelegând scopul ce Camera și-a însușit prin programul ei de muncă în interesul agriculturii, întotdeauna ne-a dat cel mai larg concurs:

Notariatul comunei Pleșcuța
plasa Hălmagiu, jud. Arad.

No. 305

1932 Iunie ziua de 9.

D-sale D-lui

*Președinte al Camerei de Agricultură
Arad*

Referitor la distrugerea și curățirea pomilor de omizi și larvele lor, cu onoare raportează următoarele:
În urma acțiunii Onor. Camera de Agricultură văzând că nu se pot mântui prin curățire toți pomii și

văzând că larvele fluturi încep a sbura în cantități considerabile, amenințând nimicirea frunzelor din pomi aproape total, din inițiativă proprie am dat ordin în notariat ca fiecare copil care îmi va prezenta 1000 buc. fluturi îi plătesc suma de 4 Lei.

Urmarea a fost ca în termen de 5 zile am adunat și nimicit prin ardere și îngropare în pământ a 260.000 fluturi pentru cari am plătit din banii proprii suma de 1040 Lei până în ziua de azi.

Deși fluturii mai circulă în cantități mai mici fiind aduși de vânt dinspre Gurahonț copii îi prind și m-i prezintă.

Având în vedere acțiunea întreprinsă și care m-a costat suma de mai sus, rog onorată Camera să binevoiască a lua în considerare aceasta acțiune și a mă recompensa cu suma ce am plătit, din fondurile disponibile ale Camerei, rămânând pururea recunoscător și sprijinitor al acțiunilor întreprinse de Onor. Camera.

Pentru iarna viitoare m-am hotărât să adun la fel larvele depuse în pomi deoarece în acest mod ne vom ajunge scopul cu mult mai bine decât cu aplicări de pedepse. În cazul că Onor. Camera nu va aprecia faptul în sensul reclamat, voi rămâne cu jertfa și cu conștiința împăcată că am făcut cu un bine mai mult populației.

Notar:

(ss) *Ioan Hărduți*

La fel am primit un aviz în aceasta privință și dela dl învățător Aurel Mojița din Honțisor care în legătură cu acțiunea pornită de Camera a desfășurat identic o conlucrare prețioasă adunând și nimicind un număr considerabil de fluturi cu ajutorul copiilor de școală:

Școala primară de Stat
comuna Honțisor.

No. 16/1932.

Domnule Director,

Alăturat Vă înaintez un tablou cu copiii școlii cari au stărpit fluturi și Vă rog să binevoiți a face ceva și a-ne trimite niște cărți ca premii celor ce s-au distins în stărpirea fluturilor. Pe aceasta comună omizile au fost o adevărată plagă, ce nu am reușit să distrugem în primăvară la culesul omizilor, am continuat să facem acum. Eu le-am încredințat copiilor că Onor. Camera de Agricultură are să le răsplătească cu ceva. Iar în altă parte sunt convins de folosul ce l-au făcut stărpind fluturii.

Honțisor la 4 Iulie 1932.

Cu deosebită stimă:
(ss) *Aurel Mojița*
învățător

Camera apreciază foarte mult ajutorul ce i-se dă din rândul celor ce sunt chemați a servi de sfaturi și pilde bune consătenilor. Din acest motiv pornind se înțelege dela sine că a căutat să satisfacă posibil cerințelor pe lângă că le exprimăm sincere mulțămiri pentru activitatea depusă.

Ing. Agr. Insp. *N. Popescu*

Curs de perfecționare pentru stupari.

Camera de Agricultură a județului Arad de comun acord cu Școala de Viticultură din Miniș, a organizat un curs teoretic și practic de apicultură, dela 24 Iunie până la 4 Iulie 1932 adică cu o durată de 10 zile. Scopul acestui curs a fost de a pune în curent pe stupari cu progresele apiculturii, mai ales cu metodele mai noi de exploatare, cu creșterea regi-nelor, condiționarea mierei în vederea valorificării mai bune și a învăța modul cum se confecționează mai bine și mai eficient uleiile pentru albine.

Cursul s'a ținut în localul Școlii de Viticultură din comuna Miniș și au fost urmat de 35 auditori permanenți și de 5 auditori stupari cu cunoștințe mai temeinice apicole dar cari totuși au venit să asiste la aceste cursuri, ca niște albine dornice să mai învețe câte ceva nou.

Programul a fost în așa fel întocmit ca dimineața pe timpul mai răcoros s-au făcut lucrările practice de albinărit. Dela orele 10 s-au ținut conferințele teoretice, iar după masă, lucrări, confecționări practice în atelierul de tâmplărie. Bine înțeles că prin intercalări se dădea deslușiri detaliate relativ la aplicațiuni de confecționare. Prelegeri și demonstrații s-au făcut de Ing. Agr. Dr. Seymann conferențiarul Camerei de Dl Ing. Agr. Vasilie Juncu directorul școlii, iar lucrările practice au fost ținute și conduse de D-na profesoară Nadia Juncu și de Dl Laurențiu Kopf măestrul stupar un fruntaș al apiculturii bănățene.

Toate conferințele teoretice au fost lămurite și completate prin demonstrațiuni și lucrări practice în stupina Doamnei Juncu ca auditorii să poată mai ușor înțelege și reține cele auzite. Subiectele tratate în

Majoritatea cursiștilor s-a recrutat din învățători, învățătoare din județ și câțiva agricultori și studenți.

Deschiderea a fost făcută de Dl Nicolae Popescu Directorul Camerei, care după ce a evidențiat că în timpul greu al crizei agricole trebuie să îmbrățișăm și celelalte ramuri productive ale agriculturii cum este apicultura, a arătat că pe lângă organizarea rațională a producției, avem să ne îngrijim în aceeași clipă și de valorificarea produselor noastre, lăsând astfel ideea concentrării stuparilor într-o asociație, a îndemnat au, dintr-o parte să aplice în practică cele învățate în cursuri și să înființeze o asociațiune a stuparilor pentru valorificarea mierei și pentru aprovizionarea stuparilor cu cele strict necesare, pe de altă parte asigurându-le tot sprijinul moral și material al Camerei pentru realizarea asociațiunii.

trăsături generale au fost următoarele: Dl Ing. Agr. Dr. Seymann a conferențiat de însemnătatea apiculturii în general, de foloasele ei directe, miere și ceară, de importanța ei din punct de vedere agricol (albina fiind principalul agent de fecundație) și de folosul moral.

Explică amănunțit principiile conducătoare din viața albinelor divizarea dragostei și divizarea muncii.

În lecția a doua conferențiarul a arătat ce este un stup sistematic, tipurile de ulei sau știube sistematice existente, avantajele și desavantajele unora și ale altora.

Au fost descrise sistemele: „Long Idea de Banat” „Dadant-Blait” „Berlepsch-Grand” (regnicolar) Boczo-nădi mijlociu, „Balogh, Layens, Toth etc. Conferențiarul a căutat să deducă din toate comparațiunile făcute, stupul ideal care trebuie să îndeplinească următoarele

condițiuni: să fie potrivit din punct de vedere al dezvoltării și iernării bune a albinelor, să fie adaptabil regiunii și să poată fi ușor manipulat. Albinele să desvîltă bine pe rame cu suprafață mare, dar aceste rame se manipulează greu. Un compromis între aceste două cerințe îl formează rama de mărime mijlocie cu suprafațe de 9—10 dm. pătrați.

Relativ la stupul potrivit diferitelor categorii a arătat că pentru agricultorii cari au mai puțin timp este mai potrivit sistemul orizontal cu rame mari, capacitatea mare și manipularea deasupra de exemplu Long Idea de Banat care prin construcția sa specială asigură posibilitatea de transport cu minimum de pierderi, este foarte ușor de mînuit, iar prin dimensiunea ramelor de 30/30 cm. asigură dezvoltarea normală a albinelor.

În conferințele următoare a expus „Creșterea reginelor” relevînd marea importanță care trebuie dată reginei în fiecare familie. Matca bună asigură un număr mare de albine cărătoare deci producția. A relatat pe larg selecționarea trîntorilor, stafiunea de montă, rasele principale de albine precum foloasele și desavantajele încrucișărilor a diferitelor rase, amintind pe scurt metodele americane și cele elvețiene de creștere artificială a reginelor a explicat în mod amănunțit sistemul simplu de creșterea reginelor care constă în următoarele: Se alege familia de origine a matcei, stupul pepinier, de unde vom lua puetul adecvî botcele și familia doică (crescătoare). Aceste familii trebuie să posedă însușiri superioare în ce privește producția de miere, blîndețea și predispoziția slabă pentru roire.

Matca va fi crescută de albine tinere în stupul matern de unde va fi trecut la nucleul pentru înecare, cu trîntorii selecționați de apicultor. Avînd regine rezerve se poate da unei familii lipsite în orice momente cînd se simte lipsa și astfel apicultorul e adăpostit de pierderi în albine.

Metoda aceasta este ușor de aplicat chiar de începători și nu necesită aparate speciale cari în împrejurările de azi sunt greu de procurat.

În conferința despre produsele albinelor s-a expus originea și valoarea mierei și a cerei, condițiunile pe cari trebuie să le îndeplinească o miere de calitate, cele 10, porunci a recoltării și condiționării mierei și în fine mijloacele de control în caz de falsificări.

Dl. V. Juncu Directorul Școlii de Viticultură Miniș a conferențiat despre anatomia albinei și viața socială a ei cu membrii unei colonii, matcă, trîntori, lucrătoare. În cuvinte simple pe înțelesul tuturor, conferențiarul a descris organele principale ale albinei și anume: aparate cari servesc la strîngerea nectarului și a polenului și la fabricarea mierei și cerei, iar la urmă organele de reproducție și de apărare.

Vorbînd despre viața socială a albinelor a arătat armonia, disciplina care domnește în sânul unei

familii, rolul matcei care asigură perpetuarea speciei. La actele de contact sexual există o selecție naturală, trîntorul cel mai viguros fecundază matca în urma cărui fapt se mențin se perpetuează bunele calități individuale.

În conferința despre plantele melifere a arătat cari din plantele cultivate și cele spontane au în florile lor nectarul din care albinele fabrică mierea. A insistat pentru cultivarea lor pe o scară cât mai întinsă și în trebuințarea terenurilor improprii pentru agricultură în acest scop.

D-na N. Juncu a ținut lecțiuni practice la stupina Școlii de Viticultură. Aici participanții au avut ocazie să vadă și să execute personal diferite lucrări curente, să se obișnuiască cu manipularea unui stup și să facă cunoștință cu instrumentele apicole indispensabile unei stupării raționale.

S-au executat următoarele lucrări practice în stupină:

Aranjarea nucleelor pentru creșterea unei regine manipularea stupului Dadant Blatt, Long Idea de Banat etc.

Viziți de primăvară a unui stup, curățirea, aranjarea ramelor, roiri artificiale, prinderea unui roi și introducerea lui în stup, transvasarea, pregătirea ramelor, întinsul sârmei, lipirea fagurilor artificiali, recolta și centrifugarea mierei, topirea și curățirea cerei, aranjarea stupilor pentru iernat.

Din materialul lemnos pus la dispoziția cursiștilor de Camera de Agricultură, cu concursul Dlui Kopf maestrul lemnar și apicultor, toți participanții au avut ocazie să-și confecționeze un cat model Long Idea de Banat. În afară de acest cat cursiștii s'au ales cu cunoștințele tehnice și practice pentru confecționarea știubeelor, chestiune foarte importantă pentru faptul că maestrul lemnar cari nu sunt apicultori nu știu să construiască stupi iar cei ce știu, le construiesc scump. Rezultatul e că participanții vor fi puși la adăpost de a fi speculați la procurarea stupilor necesari.

La sfîrșitul cursului s'a ținut un mic examen prezent fiind și Dl. Director al Camerei de Agricultură cu care ocazie s'a dat celor cari au depus examenul cu succes, de fapt tuturor cursiștilor, câte un certificat drept amintire de participare.

După terminarea împărțirii certificatelor Dl. N. Popescu Directorul Camerei printr-o scurtă cuvîntare și-a arătat satisfacția pentru reușita morală a acestui curs promișîndu-le tuturor că anul viitor va lua măsuri și mai practice în aceasta chestiune, iar acum roagă pe participanți să se înscrie în număr cât mai mare în societatea apicolă Arădană care va lua ființă pentru progresul apiculturii județene și cere cursiștilor (învățătorilor cari sunt în majoritate) să-i dea concursul pentru promovarea cunoștințelor apicole.

Dintre participanți răspunde dl. M. Popescu învățător din comuna Siclău mulțumînd D-lui Director al

Taxele Zootehnice

În baza deciziei Ministeriale No. 149.349 din 1932, apărută în „Monitorul Oficial” No. 162 din 13 Iulie a. crt., începând dela data de 11 Iulie a. crt., se vor percepe următoarele taxe zootehnice:

I. Pentru eliberarea unui bilet de identitate.

1. O vită mare 5 lei.
2. O vită mică (cabaline, bovine, porci grași) 2 lei.
3. Oi, berbeci, capre și purcei slabi 2 lei.
4. Miei, iezi, purcei până la 4 luni, scutiți.

* II. Pentru tăiere la abator.

5. Un bou, taur, vacă 20 lei.
6. Un mânzat sau porc gras 10 lei.
7. Oaie, berbec, capră, porc slab și viței 5 lei.
8. Miel, ied, purcel până la 4 luni scutiți.

III. Pentru viza de vânzare.

9. Vită mare 6 lei.
10. Vită mică inclusiv porci grași 3 lei.
11. Oi, berbeci, capre, porci slabi, scutiți.

Rugăm autoritățile comunale a publica aceasta în loc vizibil la Primăria comunală.

* Taxele pentru tăierea la abator le încasează Camera numai dela abatorul orașului Arad și dela abatorul Șofronea.

Camerei de Agricultură pentru ajutorul material prin care s-a asigurat întreținerea cursiştilor din localitățile mai îndepărtate ale județului, ajutor care a constatat din hrana în natură ce s-a servit în timp de 10 zile. Mulțumește D-lui V. Juncu Directorul Scoalei de Viticultură pentru că a pus la dispoziția cursiştilor locuințele necesare precum și sala de curs și material didactic necesar. Mulțumește conferențiarilor că au împărtășit cursiştilor știința lor vastă și au atras atenția asupra multor lucruri practice. Roagă pe Dl. Director al Camerei să continue acțiunea și mai ales să sprijinească noua asociație care fără concursul Camerei efectiv nu va putea lua tînță și funcționa.

Dl. V. Juncu Directorul Scoalei de Viticultură Miniș promite că va face tot posibilul pentru ca în viitor la cursurile care se vor ține la școală să mulțumească cât mai mult cerințele auditorilor. Totodată exprimă mulțumiri cursiştilor că au participat în număr atât de mare prin interesul încordat manifestat iar Camerei Agricole pentru conducerea și suportarea cheltuielilor avute cu material și întreținerea totală a cursiştilor.

În ziua de 4 Iulie a. c. s-a făcut o excursie la Pișchia jud. Timiș unde s-a vizitat prisaca închisă din comuna Pișchia a D-lui Vallo și stupina D-lor Dr. Seymann și Kopf cari au vizitat cu prisosință că cu puțină pricepere și bunăvoință se poate organiza cu mijloc ce materiale restrânse și pe un teren relativ mic o stupărie care să asigure la un moment când e destul de dezvoltată, singură existența unei familii.

Corolarul acestui curs îl formează totuși înființarea „Societății Apicole Arădane”. Într-adevăr la repetatele îndemnuri ale D-lui N. Popescu Directorul Camerei de Agricultură majoritatea cursiştilor convinși fiind de utilitatea unei societăți pentru valorizarea mierei au format Asociația apicolă a stuparilor din Arad.

Lista inițială de aderare cuprinde 30 de membri cari și-au ales imediat după constituire următorul comitet:

Președinte: Dl. N. Popescu Directorul Camerei de Agricultură.

Vice-președinți: D-nii Dr. Otto Seymann și V. Juncu.

Casier-secretar Dl. Caba.

Membrii din Comitetul de Direcție: D-na Nadia Juncu, Aurel Petrișor, Mihai Popescu, Iuliu Tămășdan, Cornel Sirca, Ioan Prohasca Calmar și Vasilie Cristii.

Societatea și-a ales sediul la Arad și are următorul scop: de a populariza cunoștințele teoretice și practice din domeniul apiculturii, cultura plantelor melifere și înființarea la Arad a unei prăvălii pentru procurarea uneltelor necesare stupăritului și pentru desfacerea produselor apicole, Va funcționa fiind protejată de Camera de Agricultură a județului pe baza unui statut care împreună cu procesul verbal de constituire va fi supus aprobării Tribunalului Arad pentru obținerea dreptului de persoană juridică și morală.

Strălucitul succes al acestui curs a confirmat iarăși că colaborarea strânsă a Camerei Agricole cu Școala din Miniș poate da și da rezultat foarte bun, este deci de dorit ca și în viitor să se realizeze această grupare.

Sub asemenea auspicii apicultura județului Arad este sortită să prospere în timpul cel mai scurt și să remunereze străduințele de azi ale inițiatorilor și organizatorilor săi cari pentru deosebitul lor zel și munca depusă merită recunoștința acelor cari vor avea de tras însemnate toloase.

Ioan Patcoș
Student stagiar.

Roitul natural și roitul provocat (artificial).

Apicultorii cari caută să producă maximum de miere trebuie să se ocupe la timp cu unirea coloniilor mai slabe și de hrana stimulentă pentru a asigura cât mai multe culegătoare pentru timpul marelui recolt. Înșă cum orice metodă are o latură rea și aci ne vom lovi de neajunsul roitului care ar trebui evitat căci slăbind coloniile el va zădărnici toată truda depusă.

Roitul natural este nepotrivit cu recolta mare, el pricinuește o pierdere de timp constrângând apicultorii la o supraveghere permanentă a stupăriei, el îi expune de asemenea la pierderea de numeroase roiuri cari fug fără știrea lor cum și la mari năcazuri până a le putea prinde dacă se așează în locuri greu de apropiat sau în proprietățile vecine.

Roitul sărăcește întotdeauna familia și micșorează recolta. În epoca normală de exploatare sunt de dorit stupi plini, roind cât mai puțin posibil. Deci ar fi greșit de a lăsa sporirea prin roitul natural la voia întâmplării.

Pentru a mări stupul trebuie practicat roitul artificial și creșterea de regine în coloniile cele mai bune în acele cari dau cea mai multă miere, sunt de fire blândă, foarte harnice și având cea mai puțină pornire spre roit.

Cauzele roitului. Instinctul perpetuării speței este cauza principală a roitului, care împinge colonia de a se desvolta spre a se împărți pe urmă și a se spori. Selecțiunea atenuază și micșorează acest instinct. La

această cauză naturală se adaugă împrejurările care favorizează sau provoacă roitul. Indispoziția cauzată de un stup nesănătos prea mic sau prea cald, cerințele nesatisfăcute a unei regine lipsite de celule pentru ouat, recolta împiedecată printr-o prea mare abundență de miere și de polen, moartea naturală sau accidentală a reginei unei colonii.

Preîntâmpinarea roitului natural. Este bine de a nu păstra coloniile care au arătat o predispoziție pentru roit și de a nu ține decât regine tinere. Toate reginele după al doilea an trebuiesc înlocuite afară de acele care sunt păstrate pentru creșterea trântorilor selecționați. Trebuiesc înlăturate toate cauzele care predispun sau provoacă roitul. Stupii cu rame mari sunt aceia care oferă cea mai mare suprafață pentru ouatul reginei, și depozitarea mierei. Este bine de a se pune la adăpost stupii de razele directe ale soarelui și de a avea de preferință stupi cu pereți dubli cu aerizatoare. Este necesară asigurarea unei bune ventilații prin deschizătura progresivă a ferestrei mobile cum și în plin sezon de miere, plasarea de așchii între corpul de stup și fund pentru o deschizătură cât mai mare. Într'un stup mare bine ținut o proporție de 10 la sută de celule de trântori este considerată ca normală.

Tratarea unui roi. De îndată ce febra roitului s'a declarat toate aceste precauțiuni devin inutile. Rămâne deci ca el să-și urmeze cursul. Roiul odată găsit și prins nu mai trebuie băgat în stupul din care a eșit căci el va pleca din nou ziua următoare și va dispărea în sfârșit pentru totdeauna, după ce a cauzat o mare turburare în familie și a pricinuit distrugerea tinerelor regine.

Roiul va trebui adăpostit într-o coșniță de paie. Când s'a liniștit el va fi dus în apropierea familiei sale pentru a îl da apoi seara însă fără de regină. Albinele trebuiesc scuturate în el și acoperite cu o cârpă. A doua zi dimineața toate albinile sunt scoborâte în stup iar regina se poate afla într'un mic grup rămas pe tabla de fier găurită. Dacă ea este tineră se va putea încă întrebuința însă din principiu este mai bine de a o suprima, fiind înclinată spre roire.

În fiecare zi trebuie ascultat dacă în acest stup se aude cântecul reginelor atunci îndată, însă nu mai înainte, se face o vizită la fundul stupului. Trebuie examinat cu mare băgare de seamă fiecare cadru pe amândouă fețele.

Roiul artificial. Cele mai bune colonii se vor așeza în condițiuni favorabile roitului. Luând un stup gol pregătit din timp pentru roiul nou introducem 5—6 rame dintre care una cu puiet de 1—2 zile sau cu botce regale și restul cu miere, polen și puiet căpăcit dimpreună cu albinele ce se găsesc pe acești faguri. Cu cât aceste albine vor fi mai tinere, cu atât mai bine, aceste fiind doicele cele mai bune. Iar în caz că sunt prea puține mai măturăm și din alte stubee al-

bine lucrătoare tinere, care crescându-și regină formează noua colonie.

Roiul artificial se face către mijlocul sezonului de miere și este practicat de toți apicultorii cari înțeleg să câștige pierderea de timp așteptând să se producă roirea naturală. Trebuie deci bine căutat momentul când să facem această operațiune, hrănind albinele dacă plouă sau alte cauze împiedecă culesul nectarului și întărirea coloniei.

Sfaturi complimentare. Apicultorul nu trebuie să aștepte ca roiul să-și ia sborul ca atunci să se repezească și să adune materialul necesar. Larma și tărăboiul nu oprește roiul. Licărirea produsă de o oglindă mare, un pumn de pământ fin sau apa unui pulverizator căzând în formă de ploaie pe roiul produc efectul dorit.

Fiecărui stup trebuie dat un cadru de ouă pentru ca să nu-și urmeze regina în sborul ei de fecundare, căci roiul secundar care își părăsește locuința este aproape totdeauna pierdut. În ziua în care se pune în stup, roiul va fi hrănit cu 1 kgr. de sirop jum. zahăr jum. apă continuând în zilele ce urmează dacă timpul nu permite albinelor să facă o recoltă. Dealtcum aceasta-i o bună speculațiune: acest sirop fiind întrebuințat de albine pentru zidit se va economisi multă miere.

Alte sfaturi: Pentru a avea faguri foarte frumoși și regulați având puține celule de trântori, ar trebui urmate sfaturile D-lui U. Baudoux, unul din cei mai buni apicultori belgieni: 1. plasați șapte sârme bine întinse în sens vertical la cadrele Dadant, cinci fire la cadrele Layens, și șase fire la cadrele Voirnot, căci prea marea distanțiere a firelor de suport provoacă îngurzirea lor și permite alunecarea foaiei tipărite. 2. Cadrele trebuiesc umplute cu o foaie întreagă de ceară întipărită, pentru ca albinele să nu poată zidi celule de trântori în spațiu liber. Deci întrebuințarea unei simple fășii este o economie fără temei căci foaia de mijloc cu fundul celulelor cere mult timp pentru a fi zidit reținând astfel acasă albinele care ar trebui să fie la cules. 3. Trebuie lăsat roiul să zidească hrănindu-l bine în timp de secetă pentru ca ziditul să-și poată urma cursul. Acest mijloc nu va da decât celule de lucrătoare. 4. Ziditul este bine făcut de familii cari au roit sau de roiuri secundare, reginele lor tinere făcând numai ouă de lucrătoare. 5. Ziditul trebuie făcut în plin sezon de miere cu stupi producători, afară de cuib albinele netransformând nici o celulă. 6. Nu este bine de a introduce începuturi de ceară presată în cuibul stupilor predispuși roitului, căci ei zidesc celule de trântori. 7. Zidirea să se facă hrănind din belșug albinele către sfârșitul lui Iulie și în luna August. Atunci albinele nu fac celule de trântori.

Nu trebuie totuși ca apicultorul să fie prea riguros în excluderea celulelor de trântori.

Prezența lor corespunde unei necesități naturale care trebuie satisfăcută în cea mai mică măsură posibilă. Astfel se vor îngădui o sume de celule de trântori de fiecare față de ram. Căci dacă nu albinele distrug primăvara o mare suprafață de celule de lucrătoare pentru ale transforma în celule de trântori, și cadrul trebuie topit din nou.

Tradus din „Vie a la Campagne” de O. P.

Alegerea senatorului Camerelor de Agricultură.

Conform legii electorale și a Camerelor de Agricultură pe ziua de 26 Iulie a. c. ar fi trebuit să meargă toți membrii aleși ai Camerei la Cluj la Tribunal ca să voteze la alegerea de senator al Camerelor Agricole.

În baza dispozițiilor din lege, Camera noastră a trimis deja cu o lună mai de grabă lista, Tribunalul din Cluj pentru ca secția IV. electorală să le poată emite din vreme cărțile de alegător.

În ziua de 18 Iulie a. c. ne-a sosit avizul dela Primpreședintele Tribunalului Cluj, ca președinte al circumscripției IV. electorală prin care ne avizează că votarea nu va avea loc din cauza că nu este numai un candidat și anume în persoana D-ului Mădăl Serban Subsecretar de Stat în Domeniul și Rector al Academiei de Înalte Studii Agronomice Cluj.

Îl cunoaștem foarte bine pe Dl. Serban fiind născut din comuna noastră fruntașă Nădlac. La fel îl cunoaștem și activitatea sa de până acum de mare folos pentru progresul agriculturii noastre, deci avem toată garanția că prin cunoștințele vaste de care dispune ca vechi agronom de carieră îl va reuși a soluționa în mod corespunzător timpurilor, problemele mari vitale ale agriculturii noastre apăsate, atât de mult din cauza crizei de azi.

Curs practic de altoit.

Luând în considerare că locuitorii din comuna Guttenbrun la sfatul Camerei au înființat o pepinieră comunală, Camera de Agricultură a dat ori de câte ori a fost nevoie concursul său ca acest început să fie dus la bun sfârșit. Pe lângă sfaturile care s-au lipsit nici odată, pepiniera a fost provăzută cu puieți, în mod gratuit.

Urmand ca acum să se facă altoitul acestor puieți, la cererea comunei, Camera a aranjat un curs pomicol pentru îmbogățirea cunoștințelor practice a agricultorilor.

Delegatul Camerei Dl. Ioan Ianoși deplasându-se la fața locului în ziua de Sâmbătă 16. I. c. r. a arătat celor prezenți practica altoitului.

Demonstrația grădinarului au ascultat-o peste 60 participanți cari și-au câștigat cunoștințe detaliate cu privire la această operațiune.

Ne bucură mult faptul că agricultorii din fruntașă comună cu livezi mari de pruni și bine îngrijite dau o deosebită atențiune acestei ramuri importante a agriculturii.

A P E L

către toți agricultorii cari au semănță de grâu de vânzare.

Sunt rugați toți agricultorii ca întrucât au de vânzare semănță de grâu din soiurile primite dela Camera de Agricultură și au însemnătate peste 5 jugh. teren, să ne avizeze imediat, indicându-ne cantitatea și soiul, trimițându-ne totodată și o mostră de 2 kgr. pentru vedere.

Către toți

D-nii Primpretori, Notari, Primari și Președinți ai Comitetelor locale precum și către toată populația statului, publice și comunale

La Reședință.

Alăturat Vă comunicăm deciziunea Ministerială Nr. 149.349 din 1932 publicată în Monitorul Oficial Nr. 162 din 13 Iulie a. c. relativ la reducerea taxelor zootehnice.

Se vor percepe cu începere dela 11 Iulie c. următoarele taxe zootehnice:

I. Pentru eliberarea unui bilet de identitate.

1. O vită mare 5 Lei.
2. O vită mică (cabaline, bovine, porci grași) 2 Lei.
3. Oi, berbeci, capre și porci slabi 2 Lei.
4. Miei, iezi, porci până la 4 luni, scutiți.

II. Pentru tăiere în abator:

5. Un bou, taur, vacă 20 Lei.
6. Un mânzat sau porc gras 10 Lei.
7. Oaie, berbec, capră, porc slab și vițel 5 Lei.
8. Miel, ied, porcel până la 4 luni scutiți.

III. Pentru viza de vânzare.

9. Vită mare 6 Lei.
10. Vită mică inclusiv porci grași 3 Lei.
11. Oi, berbeci, capre, porci slabi scutiți.

A P E L

către toți agricultorii producători de lucernă

Sunt rugați toți agricultorii producători de semănță de lucernă să înainteze imediat Camerei pe Agricultură o ofertă, întrucât au de vânzare lucernă bine curățită și de calitate corespunzătoare.

Prețul de cumpărare va fi cel de pe piața din Arad.

Deodată cu oferta rugăm a-ne înainta și o mostră pentru vedere.

A P E L

către toți proprietarii de mașini de treerat (călcat)

În drumul nostru cu ocăriunea culterării județului am aflat că, foarte mulți muncitori agricoli au rămas fără lucru din cauza secerișului slab, și deci fără ași putea agonisi cantitatea necesară de grâu pentru hrană.

Pentru a le da în mod egal tuturor mână de ajutor, sfătuim și rugăm pe toți proprietarii mașinelor de treerat să caute ca prin vre o înțelegere justă oarecare să angajeze la mașinele lor de treerat numai lucrători de aceia cari încă nu au avut prilejul să-și câștige pâinea pentru iarnă cu ocăriunea secerișului.

N. Popescu.
Ing. Agr. Insp.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință celor interesați că Dl. Adam Pleh locuitor în Aradul Nou Str. Banatului No. 39. are de vânzare 1500. kgr. măzărliche de toamnă cu prețul de Lei 700.— per 100. kgr. ab magazie.

Cei ce doresc din aceasta sămânță sunt rugați a-se adresa direct vânzătorului.

Mai jos Vă comunicăm Publicațiunea Diviziei I Cavalerie din Arad relativ la aprovizionarea cu grăunțe.

Ministerul Apărării Naționale Direcțiunea Intendenței.

Publicațiune.

Nr. 16.718 din 28 Iunie 1932.

Se aduce la cunoștință celor interesați că în ziua de 10 August 1932 ora 10 dimineața, a se va ține în localul Comendurii Pieței, din fiecare garnizoană, licitație publică pentru aprovizionarea grăunțelor necesare tuturor trupelor din acea garnizoană (inclusiv aviația, marina, vânătorii de munte) pentru un an de zile adică dela 1 Septemvrie 1932, la 1 Septemvrie 1933.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 88—110 inclusiv din L. C. P. Regulamentul Oficiului Central de Licitații și normele publicate în Mon. Ofic. Nr. 127 din 4 Iunie 1931.

Toate persoanele cari vor lua parte la licitație, vor depune pe lângă ofertă și o garanție de 5% (cinci) la sută din valoarea furni-

turii oferite, iar oferta se va face numai în conformitate cu caetele de sarcini care vor fi văzute în fiecare zi dela orele 10 dimineața până la 12 în localul comendurii de piață din fiecare garnizoană.

Costul publicației la ziare și la Monitorul Oficial, se va suporta de furnizorul adjudecatar.

p. conformitate
Șeful biroului III.
Adm. Lt. Indescifrabil

Aviz

Către Depozitul de montă din comuna: Zerind, Șimandul de jos, Comlăuș, Pilul, Berechiu, Buteni, Glogovăți, Șiria, Curtici, Rovine și Bocsig.

Se aduce la cunoștință depozitelor de montă că la retrimiteră Armăsarilor Statului în Depozitul de Montă din Turnu-Severin, nu se plătește nimic pentru transportul lor pe C. F. R. — deoarece Depozitul din Turnu-Severin a încasat deja per ramburs toate cheltuielile de remitere, care se află menționat pe scrisoarea de trăsură prin care au sosit armăsarii.

Direcțiunea.

Către Toți Domnii Primpretori, Medicii Veterinar, Notari și Primari comunali, Membrii ai Comitetului Agricol Local, Jandarmi și toate autoritățile comunale și de plasă

La reședință.

Intrucât ni s'au adus plângeri, că s'au aflat în circulație bilete de vite ne-timbrate cu timbre zootehnice, conform Legii, Vă rugăm să binevoiți a controla biletele de vite, și întrucât se va constata vre-o abatere dela celea legale, să dresați un proces verbal la fața locului, înaintându-l Camerei noastre, pentru a lua măsurile necesare în consecință.

Direcțiunea

TABLOU

despre prețurile de pe piețele din orașul Arad și județ.

No. crt.	M a r f a	Unitatea	Arad	Aradul-Nou	Pecica	Chișineu	Ineu	Șiria	Bârzava	Gurabonț	Hălmașu	Cermela	Pâncota	Șebiș	Buteni	Nădlac	Curtici
			Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei
1	Grâu cu 76 kgr. ...	per. 100 kgr.	—	300	405	260	350	290	—	—	—	—	450	—	360	—	310
2	Grâu cu 78 kgr. ...	„ 100 „	—	310	405	280	—	295	290	350	360	380	460	—	370	260	310
3	Grâu cu 80 kgr. Vechi	„ 100 „	400-430	320	430	300	—	300	—	360	380	400	470	—	380	—	310
4	Orz ...	„ 100 „	230-240	220	—	200	250	220	—	—	—	—	300	—	—	300	—
5	Ovăș ...	„ 100 „	230-240	280	—	200	—	—	—	—	—	—	360	—	—	210	—
6	Porumb ...	„ 100 „	280-300	230-250	230	200	250	200	295	240	260	220	300	—	230	—	210
7	Fasole ...	„ 1 „	—	5	4	—	6	6	—	—	—	—	6	—	6	—	6
8	Fân ...	„ 100 „	—	100	—	—	—	—	—	—	—	—	60	—	—	—	—
9	Porci slabi ...	„ 1 „	—	—	—	—	10-12	8	—	8	—	—	12	—	—	—	8-9
10	Porci grași ...	„ 1 „	11-13	—	12	13	11-13	10	—	10	—	—	—	—	14	12-13	13-15
11	Purcei ...	„ 1 buc.	—	—	300	130	100	120	75	50-400	1-300	150	100	—	400	300	100
12	Vite ...	„ 1 kgr.	—	—	12	8	7-8	—	—	6	10	—	8	—	—	—	6
13	Viței ...	„ 1 „	11-13	11-12	16	10	9-10	—	—	8	12	—	9-10	—	—	12	13
14	Cai de lucru ...	„ 1 păreche	3-6000	—	—	7000	4000	—	—	2-10000	2-5000	—	3-4000	—	2-7000	3-5000	—
15	Boi de lucru ...	„ 1 „	—	—	—	10000	7000	—	5-11000	2-10000	4-8000	—	5-6000	—	6-9000	—	—
16	Păsări, găini ...	„ 1 „	—	60-70	60	60	30-40	30-60	50	40	40-50	50	40-45	—	70	70 81	45
17	„ pui ...	„ 1 „	—	50-55	35	35	20-30	20-50	25-30	30-40	15-30	30	20-30	—	40	40-60	20
18	„ rațe ...	„ 1 „	—	50-70	65	50	30-40	30-50	35-40	30	—	50	25-30	—	35	80-90	60
19	„ găște ...	„ 1 „	—	70-80	120	80	70-80	60-100	70	60-70	—	80	60-70	—	70	120 160	90
20	Ouă ...	„ 1 buc.	—	1	1	1	0'50	1	1	0'80	1	1	0'90	—	1	0'70	1
21	Lapte ...	„ 1 litru	—	4	3	4	4	4	3	3	4	4	4	—	3	4	4

Rugăm a fi cu atenție la prețurile cerealelor cari se urcă încontinuu.